

nes jeg, det er lidt underligt, når vi passer så ringe på vores egen kulturarv – den, der er her i Danmark – at gå i offensiven og kræve ting udleveret fra andre lande, som de så har gået og passet rigtig godt på på vores vegne.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, om man f.eks. ikke havde risikeret, at de her kirkeklokker var blevet støbt om til et eller andet i fattigtider herhjemme, hvis ikke det var sådan, at svenskerne heldigvis havde passet på dem undervejs. Jeg tænker også på, om de der fontæner fra Frederiksborg Slot og fra Kronborg havde set så smukke ud, hvis de havde stået her i alle 300-400 år. Jeg ved det ikke, men jeg synes da, det er værd at overveje, fordi vi som sagt så de her eksempler på, at Skov- og Naturstyrelsen simpelt hen ikke har råd til at passe på den kulturarv, der er her i Danmark, og som er vores.

Vi har jo ikke været så flinke ved hinanden gennem historien. Danskerne har ikke været så flinke ved svenskerne, og svenskerne har ikke været så flinke ved os, og vi har ikke været så flinke ved irerne; vi har behandlet hinanden rigtig slemt. Mange mærkelige ting, der burde være blevet, hvor de var, er kommet på afveje. Dannebrog er blevet bragt hjem fra Estland, og vi ved godt, hvordan der ville have set ud på Glyptoteket, hvis alt det, der oprindeligt ikke er herfra, og som ikke er kommet hæderligt hertil, ikke var der. Jeg tror, der ville være mange tomme sale. Tøjhusmuseet har for nylig afslået – det var anført i noget af det baggrundsmateriale, der var til det her beslutningsforslag – at aflevere nogle ting fra Englandskrigene. Det synes jeg er et eksempel på, at man beslutter sig for at trække en streg i sandet og sige, at nu er det her vi er. Så har vi den fordel, at vi er gode naboer, at der museerne imellem er et godt samarbejde, og at vi har et godt samarbejde med vores nabolande om de her ting. Det betyder, at de ting, som vi alle sammen burde have glæde af, kan vi rent faktisk også få glæde af, ved at vi kan få lov til at låne og udstille de ting, vi gerne vil have glæde af her i landet.

Så jeg støtter heller ikke forslaget, men jeg kan som sagt godt forstå intentionerne, men opfordrer meget til, at vi får trukket den streg i sandet, og at vi kommer videre. Lad os se i øjnene, at historien gik os imod en masse gange, hvor vi opførte os dumt. Nu skal vi begynde at opføre os ordentligt, og så kan vi fortsætte den sunde udveksling af kulturarv, som vi har gjort indtil nu.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak, der er en kort bemærkning. Hr. Søren Espersen.

Kl. 14:52

Søren Espersen (DF):

Jeg forstår, at SF er vældig bekymret for, at der var noget, der skulle forsvinde herfra. Det er jeg slet ikke spor bekymret for, forstået på den måde, at vi jo altså er langt mere generøse, kan jeg forstå, end SF, som bare er utrolig bange for, at der er noget, der forsvinder fra Rosenborg Slot osv. Det er jeg ikke, men lad det nu ligge.

Vi skal forlige os med historien, siger fru Pernille Frahm, SF's ordfører, nu skal vi trække en streg i sandet. Vil ordføreren være så venlig at forklare det over for grønlænderne og islændingene? Nu trækker vi en streg i sandet, og alt, hvad der ligger af grønlandia på Nationalmuseet, bliver liggende. Jeg vil sige til SF's ordfører: Prøv lige at forklare det til grønlænderne.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Pernille Frahm (SF):

Men jeg synes, at hr. Søren Espersen igen gør den fejl, at det ligesom skal være noget for noget, at alle skal, og at det her er alt eller intet. Sådan er det ikke for mig. For mig er det et spørgsmål om fra sag til sag. Nu hørte jeg, at kulturministeren var oppe at sige, at hun da godt ville kigge på forholdene omkring Jyske Lov, fordi det er noget særligt. Det synes jeg da er en meget god idé, lad os kigge på det.

Det, som jeg synes er problemet ved Dansk Folkepartis forslag, er, at det er en meget konfrontatorisk linje, der bliver lagt an til, og der bliver også fra ordførerens side brugt argumenter i retning af: Er det ikke en uforkammet behandling, svenskerne giver os? Kan det virkelig være rigtigt, skal vi virkelig finde os i ...? Ja, jeg synes, at vi skal prøve at finde en forsonlig måde at gøre de her ting på. Jeg synes, at vi skal prøve at imødekomme hinanden, og jeg synes, at vi skal glæde os over, at vi har et godt samarbejde.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Søren Espersen.

Kl. 14:54

Søren Espersen (DF):

Altså, jeg synes, at man tillægges nogle motiver, man ikke har. Der er ikke noget konfrontatorisk i det her. Altså, jeg gør egentlig bare det, som det